

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

Kay Ignacio de Loyola
Kuskos-Balungos

Rofel G. Brion

Philippine Studies vol. 33, no. 3 (1985) 365–366

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri June 27 13:30:20 2008

ROFEL G. BRION

Kay Ignacio de Loyola

Mahina ngunit masinsin
Ang patak ng ulan
Kaya tumatagos pa rin
Sa payong ang tubig.
At sa pagtapak
Sa dagat-dagatang
Nabubuo sa bangketa,
Sinisipsip ng sapatos
Na balat ang tubig,
Hinahayaang mabasa
Ang makapal na medyas
At ginawin ang manipis
Na dulo ng daliri
Ng paang nagmamadali
Upang makasilong
Sa kongkretong gusali.

Mapalad ka, Ignacio—
Lumuha man ang mga ulap,
Magalit man ang araw,
Nakaluhod ka pa rin
At nakatingala,
Iniaalay ang espada
Sa langit.

Mapalad ka, Ignacio,
At bronse ka na lamang.

Kuskos-Balungos

Maraming haka-haka
Tungkol sa kagutuman.

Ang sabi ng ilan,
“Mapalad ang may panlasa
Ng isang sanay sa gutom—
Madaling masarapan
Kahit ano ang matikman.”

May nagsasabi rin,
“Kapaki-pakinabang
Kapag walang laman ang tiyan—
Higit na makapag-iisip,
Marami ang mauunawaan.”

Ngunit maraming nagdidiin,
“Mag-ingat sa pakikitungo
Sa wala nang makain—
Gagawa ng kahit ano
Makuha lamang ang gusto.”

Marami ring haka-haka
Tungkol sa kabusugan.
Ang sabi ng ilan,
“Mapalad ang may panlasa
Ng isang hinding-hindi nagugutom—
Sa di-masarap, nasasarapan
Dahil bihira itong matikman.”

May nagsasabi rin,
“Kapaki-pakinabang
Kapag palaging may laman ang tiyan—
May panahong makapag-isip,
Kung anu-ano ang matututuhan.”

Ngunit maraming nagdidiin,
“Mag-ingat sa pakikitungo
Sa walang hindi kayang kainin—
Magagawa ang kahit ano
Makuha lamang ang gusto.”